

[Hendriksen.]

under 31. Marts d. A., tog Sigte paa at yde dette Erhverv en Haandsrækning ved at stille et Beløb paa 850 000 Kr. til Disposition til Prioritetslaan og 300 000 Kr. til Disposition til Driftslaan til Sejlskibserhvervet. Allerede under første Behandling gjorde man fra en enkelt Side gældende, at et Beløb paa 300 000 Kr. til Driftslaan ikke var tilstrækkeligt, hvad jeg ikke kunde erkende. Under Udvalgsbehandlingen blev samme Synspunkt gjort gældende, ikke fra een, men fra flere Sider, og da ogsaa Erhvervets egne Repræsentanter sluttede sig til dette Standpunkt og hævdede, at 300 000 Kr. til Driftslaan var for lidt, hvorimod 850 000 Kr. var rigelig meget til Prioritetslaan, gik vi fra vor Side ogsaa med til at forandre Satserne, men vi gjorde det ikke uden visse Betæneligheder. For disse Betæneligheder gav jeg Udtryk ved Sagens anden Behandling. Hvis man havde fulgt det oprindelige Forslag, havde man nu ikke behøvet at forelægge et nyt Lovforslag om Forandring af Satserne. Men naturligvis, nogen større Skade er der ikke sket herved, og da det er baade betimeligt, naturligt og rigtigt, at vi forandrer Satserne, saaledes som foreslæet, skal jeg paa mit Partis Vegne tiltræde det fremsatte Lovforslag og anbefale det til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Niels Petersen: Ligesom den foregaaende ærede Taler kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme. Det, det drejer sig om, er i Virkeligheden kun en Omlægning af Laanebeløbene i Henhold til de Erfaringer, man har gjort siden den gældende Lovs Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Kriselaanefond.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2731; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2052).

Sagen sattes til Forhandling.

Fuglsang: Om det foreliggende Lovforslag skal jeg kun sige et Par Ord. Det knytter sig nøje til de Kriselovforslag, vi har behandlet nu i flere Dage, vedrørende Landbrug, Industri og Haandværk. Amortisationstiden for Laanene vil jo strække sig over 12—13 Aar, og man mener derfor, at det vil være naturligt at optage Laan, som kan afbetales efterhaanden med de Afdrag, som indgaar. Den samlede til Udlaan disponible Kapital er foreslæet ansat til 26 Mill. Kr. Jeg mener for øvrigt, at det vil være noget vanskeligt i Øjeblikket at fastslaa, om det bliver 26 Mill. Kr. eller noget mere eller noget mindre, antagelig nærmest noget mere. Det er beregnet paa den Maade, at man har tænkt sig 10 Mill. Kr. til Opnaaelse af Akkord for Landbrugere, 6 Mill. Kr. til Driftslaan for Landbrugere, 4 Mill. Kr. til Industrien og 2 Mill. Kr. til Haandværkerne. Dertil kommer saa 4 Mill. Kr. i Henhold til Lov af 1926 om Opretholdelse af Arbejdet i kriseramte Virksomheder — man har fundet det naturligt at tage disse 4 Mill. Kr. med ind under det foreliggende Lovforslag. Jeg vil mene det rigtigt, at Staten paatager sig de Omkostninger, der bliver ved Administrationen af dette Laan. Jeg vil ogsaa anse det for klogt og rigtigt at søge dette Laan i Udlandet, bl. a. af Hensyn til de knappe Pengeforhold, vi har her i Landet for Tiden.

Jeg skal ikke knytte flere Bemærkninger dertil, men kun tilsige paa mit Partis Vegne Tilslutning til Lovforslaget med de Ændringer, som eventuelt vil blive nødvendige som Følge af det Arbejde, der nu skal gøres i de Udvalg, som er nedsat angaaende selve Kriselovforslagene, hvortil dette Lovforslag knytter sig.

Stauning: For saa vidt der vedtages Love, som foreskriver Anvendelse af visse Penge, kan vi fra vor Side ikke have noget at indvende imod, at det ogsaa ved Lov bestemmes, hvorledes disse Penge skal tilvejebringes. Principielt kan jeg altsaa ikke indvende noget mod den foreslæede saakaldte Kriselaanefond. Men den afhænger jo af, om der bliver noget ud af den Lovgivning, der nu er henvist til forskellige Udvalg; saa i Dag synes jeg jo egentlig ikke, Tiden er til at drøfte Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag. Jeg forudsætter, at det skal henlægges, indtil vi ser, hvad der kommer ud af den paa gældende Lovgivning; saa bliver vi nok enige om Enkelthederne deri. Jeg hen-